Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2002/56/EF
af 13. juni 2002
om handel med læggekartofler

(EFT L 193 af 20.7.2002, s. 60)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens beslutning 2003/66/EF af 28. januar 2003	L 25	42	30.1.2003
►**M2**	Rådets direktiv 2003/61/EF af 18. juni 2003	L 165	23	3.7.2003
►**M3**	Kommissionens beslutning 2005/908/EF af 14. december 2005	L 329	37	16.12.2005

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2002/56/EF
af 13. juni 2002
om handel med læggekartofler

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 66/403/EØF af 14. juni 1966 om handel med læggekartofler ([2]) har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer ([3]). Direktivet bør derfor kodificeres, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.

(2) Kartoffelproduktionen er af stor betydning for landbruget i Fællesskabet.

(3) Tilfredsstillende resultater af kartoffeldyrkningen afhænger i vidt omfang af anvendelsen af velegnede læggekartofler.

(4) En større produktivitet ved kartoffeldyrkningen inden for Fællesskabet vil kunne opnås ved, at medlemsstaterne anvender ensartede regler, der er så strenge som muligt, ved udvælgelsen af de sorter, der er godkendt til afsætning. Særligt hensyn tages til sorternes sundhedstilstand. Således er der ved Rådets direktiv 2002/53/EF ([4]) givet hjemmel for et fælles sortskatalog for landbrugsplantearter.

(5) Der bør for Fællesskabet udarbejdes et ensartet certificeringssystem på grundlag af de erfaringer, som er indvundet ved medlemsstaternes og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings anvendelse af systemerne. I forbindelse med konsolideringen af det indre marked bør EF-systemet anvendes på produktion i handelsøjemed og på handel indenfor Fællesskabet uden mulighed for, at medlemsstaterne ensidigt kan fravige bestemmelserne om de frie varebevægelser for læggekartofler inden for Fællesskabet.

(6) I almindelighed må læggekartofler kun kunne bringes i handelen, hvis de i overensstemmelse med certificeringsreglerne er blevet officielt kontrolleret og certificeret som basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler. Valget af de tekniske udtryk »basislæggekartofler« og »certificerede læggekartofler« bygger på den allerede eksisterende internationale terminologi. Anvendelse af læggekartofler af generationer, der ligger forud for basislæggekartoflerne, bør tillades. På nærmere angivne betingelser bør forædlede læggekartofler af generationer forud for basislæggekartofler og ubearbejdede læggekartofler kunne bringes i handelen.

(7) Medlemsstaterne kan opdele kategorierne af læggekartofler i klasser, der opfylder forskellige betingelser. Det bør bestemmes, at fællesskabsklasser og dertil knyttede betingelser kan fastsættes ved en hurtig fremgangsmåde. I denne forbindelse bør medlemsstaterne kunne bestemme, i hvilket omfang de vil anvende disse klasser inden for deres egen produktion.

(8) Under hensyn til den videnskabelige udvikling i opformeringsmetoderne bør der fastlægges en fællesskabsprocedure for

([1]) Udtalelse afgivet den 9.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2320/66. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 1999/742/EF (EFT L 297 af 18.11.1999, s. 39).
([3]) Jf. bilag IV, del A.
([4]) Se s. 1 i denne EFT.

▼B

vedtagelsen af særlige regler for handel med læggekartofler, der er fremstillet ved mikroopformering.

(9) Fællesskabsreglerne bør ikke anvendes på læggekartofler, om hvilket det er bevist, at det er bestemt til udførsel til tredjelande.

(10) For ud over de genetiske egenskaber og sundhedsværdien at forbedre også den ydre kvalitet af lægekartofler inden for Fællesskabet, må der fastsættes visse betingelser med hensyn til urenheder, mangler og sygdomme hos laggekartoflerne.

(11) Medlemsstaterne kan for handelen med læggekartofler på deres samlede område eller dele heraf få tilladelse til at gennemføre strengere foranstaltninger end fastsat i bilag I mod bestemte vira, der ikke findes i disse områder, eller som forekommer særligt skadelige for kulturerne i disse områder. Denne bestemmelses rækkevidde bør udvides, så den også kommer til at omfatte andre skadegørere end vira.

(12) Med henblik på at sikre læggekartoflernes sortsægthed må der udarbejdes fællesskabsregler vedrørende emballering, lukning og mærkning. Med henblik herpå skal etiketterne være forsynet med de angivelser, der er nødvendige for udøvelsen af den officielle kontrol og for vejledning af forbrugeren, ligesom de skal fremhæve certificeringens fællesskabskarakter.

(13) Der bør skabes et retsgrundlag for handel med kemisk behandlede læggekartofler og læggekartofler egnet til økologisk produktion samt regler for bevarelse af planters genetiske ressourcer med henblik på — gennem anvendelse in situ — at bevare sorter, der er truet af genetisk erosion.

(14) Uanset bestemmelserne i traktatens artikel 14 bør undtagelsesbestemmelser kun tillades på særlige betingelser. De medlemsstater, der benytter undtagelsesbestemmelser, bør bistå hinanden administrativt hvad angår kontrollen.

(15) Medlemsstaterne skal fastsætte egnede kontrolforanstaltninger, for at der ved afsætningen af læggekartoflerne kan være garanti for, at både kvalitetsbetingelserne og de bestemmelser, der sikrer læggekartoflernes sortsægthed, overholdes.

(16) Læggekartofler, der opfylder disse betingelser, må med forbehold af anvendelse af traktatens artikel 30 kun undergives handelsrestriktioner, som er fastsat i fællesskabsreglerne bortset fra tilfælde, hvor fællesskabsreglerne fastsætter tolerancer for forekomsten af sygdomme, skadelige organismer eller smittebærere heraf.

(17) Det bør bestemmes, at læggekartofler, som er høstet i tredjelande, kun kan bringes i handelen i Fællesskabet, hvis det frembyder samme garantier som læggekartofler, der er officielt certificeret inden for Fællesskabet, og som er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

(18) I perioder, hvor forsyningen med certificerede læggekartofler af de forskellige kategorier støder på vanskeligheder, bør læggekartofler, som er underkastet mindre strenge krav, samt frø, der tilhører sorter, der hverken er opført på den fælles eller den nationale sortsliste, midlertidigt godkendes.

(19) For at garantere, at læggekartofler, der er certificeret i medlemsstaterne, opfylder de fastsatte betingelser, og for i fremtiden at have sammenligningsmuligheder mellem de læggekartofler, som er certificeret inden for Fællesskabet, og læggekartofler, som stammer fra tredjelande, er det formålstjenligt i medlemsstaterne at fastlægge fællesskabsundersøgelser til sammenligningsbrug for at muliggøre en årlig efterkontrol af de certificerede læggekartofler af de forskellige kategorier. Medlemsstaterne bør bemyndiges til, for alle eller for enkelte sorter, at forbyde handelen med læggekartofler, der stammer fra andre medlemsstater, hvis de sammenlignende undersøgelser gennem flere år ikke har givet tilfredsstillende resultater.

▼B

(20) Det er ønskeligt at tilrettelægge midlertidige forsøg med henblik på at finde bedre alternativer til visse bestemmelser i nærværende direktiv.

(21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af nærværende direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(22) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag IV, del B, omhandlede gennemførelsesfrister —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for produktion i handelsøjemed og handel med læggekartofler i Fællesskabet.

Det gælder ikke for læggekartofler, hvorom der foreligger bevis for, at de er bestemt til udførsel til tredjelande.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »Handel«: salg, besiddelse med henblik på salg, udbud til salg og enhver overdragelse, levering eller overførsel med henblik på kommerciel udnyttelse af læggekartofler til tredjepart mod vederlag eller vederlagsfrit.

   Handel med læggekartofler, der ikke sker med henblik på at udnytte sorten kommercielt, betragtes ikke som handel, når det drejer sig om følgende:

   — levering af læggekartofler til officielle undersøgelses- og inspektionsorganer

   — levering af læggekartofler til tjenesteydere til bearbejdning eller pakning, forudsat at tjenesteyderen ikke får ejendomsret til de leverede læggekartofler.

   Levering af læggekartofler på visse betingelser til tjenesteydere med henblik på produktion af visse landbrugsråvarer til industrielt brug eller formering af læggekartofler til samme formål betragtes ikke som handel, forudsat at tjenesteyderen ikke får ejendomsret til de leverende læggekartofler eller højstprodukter. Leverandøren af læggekartofler skal forelægge certificeringsmyndigheden en genpart af de relevante dele af den kontrakt, der er indgået med tjenesteyderen, og denne kontrakt skal indeholde de standarder og betingelser, som de leverede læggekartofler for øjeblikket skal opfylde.

   Betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse fastlægges efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

b) »Basislæggekartofler«: kartoffelknolde,

   i) som er blevet frembragt efter retningslinjerne for systematisk vedligeholdelsesavl med hensyn til sorten og sundhedstilstanden

   ii) som overvejende er bestemt til avl af certificerede læggekartofler

   iii) som opfylder de mindstekrav, der er angivet for basislæggekartofler i bilag I og II, og

   iv) for hvilke det ved en officiel undersøgelse er blevet konstateret, at de nævnte mindstekrav er opfyldt.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

c) »Certificerede læggekartofler«: kartoffelknolde,

i) der stammer direkte fra basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler eller fra læggekartofler fra avlstrin, der ligger forud for de basislæggekartofler, som ved en officiel undersøgelse har opfyldt de for basislæggekartofler fastsatte betingelser

ii) som overvejende er bestemt til avl af andre kartofler end læggekartofler

iii) som opfylder de mindstekrav, der er angivet for certificerede læggekartofler i bilag I og II, og

iv) for hvilke det ved en officiel undersøgelse er konstateret, at de nævnte mindstekrav er opfyldt.

d) »Officielle foranstaltninger«: foranstaltninger, som træffes:

i) af en stats myndigheder, eller

ii) på en stats ansvar, af offentlig- eller privatretlige juridiske personer, eller

iii) når det drejer sig om hjælpevirksomhed, ligeledes under en stats kontrol, af autoriserede fysiske personer

på betingelse af, at de under ii) og iii) nævnte personer ikke har personlig økonomisk fordel af resultatet af disse foranstaltninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler kun må bringes i handelen, hvis de er blevet officielt certificeret som basislæggekartofler eller som certificerede læggekartofler, og hvis de opfylder de mindstekrav, der er fastsat i bilag I og II. De bestemmer, at læggekartofler, som ikke i handelen opfylder de mindstekrav, der er fastsat i bilag II, kan gøres til genstand fra frasortering. Ikke frasorterede læggekartofler underkastes derefter en ny officiel undersøgelse.

2. Medlemsstaterne kan opdele de i artikel 2 nævnte kategorier af læggekartofler i klasser, der opfylder forskellige betingelser.

3. Efter proceduren i artikel 25, stk. 2, kan der for læggekartofler, som er officielt certificerede, fastsættes:

— fællesskabsklasser

— de betingelser, der skal være gældende for nævnte klasser, og

— betegnelser gældende for de pågældende klasser.

Medlemsstaterne kan bestemme, i hvilket omfang de vil anvende disse fællesskabsklasser i forbindelse med certificeringen af deres egen produktion.

4. For læggekartofler, der er fremstillet ved mikroopformering, og som ikke opfylder de i dette direktiv fastsatte størrelseskrav, kan følgende fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2:

— undtagelser fra specifikke bestemmelser i dette direktiv

— de betingelser, der gælder for sådanne læggekartofler

— de betegnelser, der skal anvendes for sådanne læggekartofler.

Artikel 4

Uanset artikel 3, stk. 1, drager medlemsstaterne omsorg for, at forædlede læggekartofler af generationer forud for basislæggekartofler kan bringes i handelen.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan med hensyn til de mindstekrav, der er fastsat i bilag I og II, fastlægge yderligere eller strengere betingelser for certificeringen af deres egen produktion.

▼B

Artikel 6

1. Uanset artikel 3, stk. 1, kan medlemsstaterne give producenter på deres eget område tilladelse til at afsætte

a) små mængder læggekartofler bestemt til videnskabelige formål eller forædlingsarbejde

b) passende mængder læggekartofler bestemt til andre undersøgelses- eller forsøgsformål, forudsat at de tilhører sorter, for hvilke der er indgivet en anmodning om opførelse på sortslisten i den berørte medlemsstat.

For så vidt angår genetisk modificeret materiale kan en sådan tilladelse kun gives, hvis alle hensigtsmæssige foranstaltninger er blevet truffet for at undgå skadelige indvirkninger på menneskers sundhed og miljøet. Bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 2002/53/EF finder tilsvarende anvendelse på miljørisikovurderingen.

2. De formål, til hvilke de i stk. 1, litra b), omhandlede tilladelser kan gives, og bestemmelserne med hensyn til mærkning af pakningerne samt mængderne og betingelserne for, at medlemsstaterne kan give en sådan tilladelse, fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

3. Tilladelser, som medlemsstaterne har udstedt inden den 14. december 1998 til producenter på deres eget område til de i stk. 1 omhandlede formål, vil fortsat være gyldige, indtil de i stk. 2 omhandlede bestemmelser bliver fastsat. Derefter skal sådanne tilladelser være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i henhold til stk. 2.

Artikel 7

Medlemsstaterne foreskriver, at myndighederne ved undersøgelse af knoldene med henblik på certificering udtager prøver efter egnede metoder.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kan kræve, at læggekartofler, der produceres på deres eget område, holdes adskilt fra andre kartofler under produktionen af plantesundhedsmæssige hensyn.

2. Kravet i stk. 1 kan omfatte foranstaltninger med henblik på:

— at producere læggekartofler adskilt fra andre kartofler

— at sortere, oplagre, transportere og håndtere læggekartofler adskilt fra andre kartofler.

Artikel 9

Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler ikke må bringes i handelen, hvis de er blevet behandlet med midler, der hæmmer spireevnen.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler kun må bringes i handelen, hvis de har en sådan mindstestørrelse, at de ikke kan passere gennem et sold med kvadratiske masker på 25 × 25 mm. For knolde, der er for store til at passere gennem en kvadratisk soldmaske på 35 × 35 mm, udtrykkes den øverste og nederste grænse for størrelsen i mangefold af 5.

Ved sortering af et parti må forskellen mellem maskesiden i begge de benyttede sold med kvadratiske masker ikke overstige 25 mm. Disse sorteringsstandarder kan ændres efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

2. Et parti må ikke indeholde mere end 3 vægtprocent af knolde, hvis størrelse ligger under mindstemålet, og heller ikke mere end 3 vægtprocent af knolde, hvis størrelse ligger over det angivne højeste mål.

▼B

3. Medlemsstaterne kan for læggekartofler af national produktion sætte snævrere grænser for forskellen mellem det mindste og det største mål af knoldene i et parti.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne foreskriver, at basislæggekartofler og certificerede læggekartofler kun må bringes i handelen i tilstrækkeligt ensartede partier og i pakninger eller beholdere, der skal være lukkede og efter bestemmelserne i artiklerne 12 og 13 være forsynet med en lukkeanordning og en mærkning. Pakningerne skal være nye; beholderne skal være rene.

2. Medlemsstaterne kan for afsætningen af små mængder til den endelige forbruger fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1 for så vidt angår pakningen, lukkeanordningen samt mærkningen.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakninger og beholdere med basislæggekartofler og certificerede læggekartofler af myndighederne eller under myndighedernes kontrol lukkes således, at de ikke kan åbnes, uden at lukkeanordningen ødelægges, eller uden at det kan ses på den i artikel 13, stk. 1, omhandlede officielle etiket eller på pakningen eller beholderen.

For at sikre, at pakningen er lukket, skal der på lukkeanordningen mindst være anbragt den officielle etiket eller en officiel forsegling.

De i andet afsnit omhandlede foranstaltninger er ikke absolut nødvendige, når der er tale om en engangslukkeanordning.

Efter proceduren i artikel 25, stk. 2, kan det konstateres, om en bestemt lukkeanordning er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette stykke.

2. En eller flere nye lukninger må kun foretages af myndighederne eller under myndighedernes kontrol. I tilfælde heraf gøres der på den i artikel 13, stk. 1, nævnte etiket ligeledes bemærkning om den sidste, nye lukning, om datoen herfor samt om den myndighed, der har foretaget den.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra stk. 1 for småpakninger, som er lukket på deres eget område. Betingelserne for disse undtagelser kan fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakninger og beholdere med basislæggekartofler og certificerede læggekartofler:

a) udvendigt skal være forsynet med en officiel etiket, som endnu ikke har været i brug, som er i overensstemmelse med bilag III, og hvis angivelser er affattet på et af Fællesskabets officielle sprog. Etiketten skal være hvid for basislæggekartofler og blå for certificerede læggekartofler. Er etiketten forsynet med et hul, skal dens fastgørelse i alle tilfælde sikres med en officiel forsegling. Det er tilladt at anvende officielle selvklæbende etiketter. Efter proceduren i artikel 25, stk. 2, kan det tillades under myndighedernes kontrol at forsyne pakningen med de foreskrevne angivelser på en sådan måde, at de ikke kan udviskes, og således at de svarer til etikettens udformning

b) indvendigt skal indeholde et officielt indlægsmærke i samme farve som etiketten med i det mindste de i bilag III, del A, nr. 3, 4 og 6, for etiketten foreskrevne angivelser; indlægsmærket skal være udformet således, at det ikke kan forveksles med den i litra a) omhandlede officielle etiket. Indlægsmærket er ikke påkrævet, såfremt angivelserne er påført pakningen på en sådan måde, at de ikke kan udviskes, eller såfremt der i overensstemmelse med litra a) anvendes en selvklæbende etiket eller en etiket af et materiale, som ikke kan rives i stykker.

▼B

2. Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra stk. 1 for småpakninger, som er lukket på deres eget område. Betingelserne for disse undtagelser kan fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

Artikel 14

Efter proceduren i artikel 25, stk. 2, kan det fastsættes, at pakninger eller beholdere med basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i dette direktiv, skal være forsynet med en leverandøretiket (som enten kan være en etiket, der er adskilt fra den officielle etiket, eller være et påtryk med leverandørens angivelser på selve pakningen). De oplysninger, der skal angives på en sådan etiket, fastsættes også efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

Artikel 15

Når der er tale om læggekartofler af en genetisk modificeret sort, skal der på etiketter eller dokumenter af enhver art, officielle såvel som ikke-officielle, der er fastgjort til eller ledsager læggekartoffelpartiet, jf. bestemmelserne i dette direktiv, være klart angivet, at sorten er genetisk modificeret.

Artikel 16

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver kemisk behandling af basislæggekartofler eller af certificerede læggekartofler skal anføres enten på den officielle etiket eller på en leverandøretiket, samt uden på eller inden i pakningen eller uden på beholderen.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at læggekartofler, der bringes i handelen efter bestemmelserne i dette direktiv, obligatoriske såvel som ikke-obligatoriske, kun undergives de handelsrestriktioner, der er fastsat i dette eller andre direktiver, for så vidt angår egenskaber, undersøgelsesforanstaltninger, mærkning og lukning.

2. Efter proceduren i artikel 25, stk. 2, giver Kommissionen tilladelse til, at der for handelen med læggekartofler på en eller flere medlemsstaters samlede område eller dele heraf gennemføres strengere foranstaltninger end fastsat i bilag I og II mod skadegørere, der ikke findes i disse områder, eller som forekommer særligt skadelige for kulturerne i disse områder. I tilfælde af overhængende fare for indførelse eller udbredelse af sådanne skadelige organismer kan der træffes foranstaltninger af den pågældende medlemsstat allerede fra det tidspunkt, hvor den indgiver sin begæring, og indtil Kommissionen har taget endelig stilling til begæringen.

Artikel 18

Betingelserne for, at forædlede læggekartofler af generationer forud for basislæggekartofler kan bringes i handelen efter artikel 4, er som følger:

a) de er blevet produceret efter reglerne for systematisk vedligeholdelsesavl med hensyn til sort og sundhedstilstand

b) de er overvejende bestemt til avl af basislæggekartofler

c) de opfylder de mindstekrav for præ-basislæggekartofler, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2

d) det er ved officiel undersøgelse blevet konstateret, at de i litra c) nævnte mindstekrav er opfyldt

e) de er i pakninger eller anbragt i beholdere i overensstemmelse med dette direktiv, og

f) pakningerne eller beholderne er forsynet med en officiel etiket med mindst følgende angivelser:

— certificeringsmyndighed og medlemsstat eller forkortet betegnelse herfor

▼B

— producentens identifikationsnummer eller partiets referencenummer

— måned og år for lukning

— art, i det mindste anført med latinske bogstaver under den botaniske betegnelse, som kan angives i forkortet form og uden autornavn, eller under den almindelige betegnelse eller begge

— sort, i det mindste anført med latinske bogstaver

— betegnelsen »præ-basislæggekartofler«.

Etiketten skal være hvid og forsynet med en diagonal violet streg.

Artikel 19

Med henblik på at finde bedre alternativer til visse bestemmelser i dette direktiv, bortset fra de principper, der vedrører plantesundhed, kan der efter proceduren i artikel 25, stk. 2, træffes afgørelse om, at tidsbegrænsede forsøg på nærmere fastsatte betingelser skal gennemføres på fællesskabsplan.

I forbindelse med sådanne forsøg kan medlemsstaterne fritages for visse af de i dette direktiv fastsatte forpligtelser. Fritagelsens omfang fastsættes i henhold til de bestemmelser, på hvilke den finder anvendelse. Et forsøgs varighed må ikke overstige syv år.

▼M2

Artikel 20

1. Sammenlignende fællesskabsprøver og -analyser foretages inden for Fællesskabet for at efterkontrollere stikprøver af læggekartofler, der markedsføres i henhold til dette direktivs bestemmelser, uanset om disse er præceptive eller deklaratoriske, herunder bestemmelserne om plantesundhed. De sammenlignende prøver og analyser kan omfatte følgende:

— læggekartofler, der er høstet i tredjelande

— læggekartofler, der er egnet til økologisk landbrug

— læggekartofler, der afsættes i forbindelse med foranstaltninger til bevarelse af den genetiske diversitet.

2. De sammenlignende undersøgelser tjener til at harmonisere de tekniske godkendelsesmetoder og til at undersøge, om de betingelser, som disse læggekartofler skal opfylde, er overholdt.

3. Kommissionen fastsætter efter artikel 25, stk. 2, de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelsen af de sammenlignende prøver og analyser. Kommissionen underretter den komité, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, om den tekniske tilrettelægning af prøverne og analyserne samt resultaterne heraf. Opstår der problemer af plantesundhedsmæssig art, underretter Kommissionen Den Stående Komité for Plantesundhed.

4. Fællesskabet kan yde et finansielt bidrag til gennemførelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede prøver og analyser.

Det finansielle bidrag kan ikke overstige de årlige bevillinger, der vedtages af budgetmyndigheden.

5. De prøver og analyser, der kan omfattes af et finansielt EF-bidrag, og de nærmere regler for ydelsen af det finansielle bidrag fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

6. De prøver og analyser, som er omhandlet i stk. 1 og 2, må kun udføres af statslige myndigheder eller juridiske personer, der handler under statens ansvar.

7. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 25, stk. 2, helt eller delvis forbyde afsætning af læggekartofler høstet i et bestemt område i Fællesskabet, såfremt materiale fremavlet af officielt udtagne prøver i basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler, der er høstet i det pågældende område og dyrket på en eller flere fællesskabskontrolmarker, i tre på hinanden følgende år har afveget betydeligt fra

▼M2

mindstekravene i bilag I, punkt 1, litra c), punkt 2, litra c), og punkt 3 og 4.

8. Foranstaltninger, der træffes efter stk. 7, ophæves af Kommissionen, så snart det med tilstrækkelig sikkerhed er godtgjort, at basislæggekartofler og certificerede læggekartofler, der er høstet i det pågældende område i Fællesskabet, for fremtiden vil opfylde de mindstekrav, der er omhandlet i stk. 7.

▼B

Artikel 21

1. Efter forslag fra Kommissionen kosntaterer Rådet med kvalificeret flertal, at læggekartofler, der er høstet i et tredjeland, og som frembyder de samme garantier med hensyn til dets karakteristiske egenskaber, såvel som til de foranstaltninger, der træffes med henblik på undersøgelse, sikring af ægthed, mærkning og kontrol deraf, i så henseende har tilsvarende værdi som de basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler, der er høstet inden for Fællesskabet, og som er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv.

2. Indtil Rådet i overensstemmelse med stk. 1 har afgivet udtalelse, kan medlemsstaterne selv foretage de i nævnte stykke omhandlede konstateringer. Adgangen hertil ophører den 1. juli 1975.

3. Medlemsstaterne bemyndiges til at forlænge gyldigheden af de beslutninger, de har truffet i henhold til stk. 2, indtil den ►M3 31. marts 2008 ◄, idet disse beslutninger kun kan gennemføres i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til de fællesskabsregler vedrørende plantesundhed, der er fastlagt ved Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ([1]).

Den i første afsnit omhandlede frist kan forlænges for tredjelande efter proceduren i artikel 25, stk. 2, hvis de foreliggende oplysninger ikke giver mulighed for en konstatering i overensstemmelse med stk. 1, og så længe de ikke giver mulighed for en sådan konstatering.

4. Stk. 1 og 2 gælder ligeledes for hver ny medlemsstat, for perioden fra dens tiltrædelse indtil den dato, på hvilken den skal sætte de love eller administrative bestemmelser i kraft, som er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 22

1. For at overvinde forbigående vanskeligheder ved den almindelige forsyning med basislæggekartofler eller certificerede læggekartofler, som opstår i Fællesskabet og ikke kan overvindes på anden måde, kan det efter proceduren i artikel 25, stk. 2, besluttes, at medlemsstaterne for en bestemt periode tillader, at der i hele Fællesskabet bringes læggekartofler tilhørende en kategori, der er undergivet mindre strenge krav, eller læggekartofler tilhørende sorter, der hverken er opført på »den fælles sortsliste over landbrugsplantearter« eller på de nationale sortslister, i handelen i sådanne mængder, som er nødvendige for at afhjælpe forsyningsvanskelighederne.

2. Når der er tale om en kategori af læggekartofler af en bestemt sort, er den officielle etiket den, som er bestemt for den pågældende kategori; når der er tale om læggekartofler af sorter, der ikke er opført på ovennævnte lister, skal den officielle etiket være brun. Etiketten skal altid angive, at der er tale om læggekartofler af en kategori, der opfylder mindre strenge krav.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 kan vedtages efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

([1]) EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/28/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 23).

▼B

Artikel 23

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der i det mindste ved stikprøver foretages officielle undersøgelser i forbindelse med handel med læggekartofler for at kontrollere, om kravene og betingelserne i dette direktiv er opfyldt.

2. Uden at det berører de frie varebevægelser inden for Fællesskabet for læggekartoflers vedkommende, træffer medlemsstaterne alle de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de får udleveret følgende oplysninger, når læggekartofler indført fra tredjelande bringes i handelen i mængder på over 2 kg:

a) art

b) sort

c) kategori

d) produktionsland og kontrolmyndighed

e) afsendelsesland

f) importør

g) mængde læggekartofler.

Nærmere regler for, hvorledes disse oplysninger skal gives, kan fastsættes efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

Artikel 24

De ændringer i bilagene, der bliver nødvendige som følge af udviklingen i videnskabelig eller teknisk viden, vedtages efter proceduren i artikel 25, stk. 2.

Artikel 25

1. Kommissionen bistås af Den stående Komité for Frø- og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug, oprettet ved artikel 1 i afgørelse 66/399/EØF ([1]).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 26

Med forbehold af de tolerancer, der er fastsat i bilag I og II med hensyn til forekomsten af sygdomme, skadelige organismer og smittebærere heraf, berører dette direktiv ikke lovgivningen i de enkelte stater, der er begrundet i beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret.

Artikel 27

1. Der kan fastsættes særlige betingelser efter proceduren i artikel 25, stk. 2, for at tage hensyn til udviklingen hvad angår:

a) betingelserne for handel med kemisk behandlede læggekartofler

b) betingelserne for handel med læggekartofler i forbindelse med bevarelse in situ og bæredygtig udnyttelse af plantegenetiske ressourcer, der er knyttet til særlige naturlige eller delvis naturlige levesteder og er truet af genetisk erosion

c) betingelserne for handel med læggekartofler, der egner sig til økologisk landbrug.

([1]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2289/66.

▼B

2. De særlige betingelser som omhandlet i stk. 1, litra b), indebærer navnlig følgende:

a) de nævnte læggekartofler af disse arter skal være af kendt herkomst, der af den relevante myndighed i hver medlemsstat er godkendt med henblik på handel med læggekartofler i definerede områder

b) der skal gælde passende kvantitative restriktioner.

Artikel 28

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 29

Direktiv 66/403/EØF som ændret ved de i bilag IV, del A, anførte retsakter ophæves, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår gennemførelsesfristerne i bilag IV, del B.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses ifølge sammenligningstabellen i bilag V.

Artikel 30

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 31

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

MINDSTEKRAV FOR LÆGGEKARTOFLER

1. Basislæggekartofler skal opfylde følgende betingelser:

   a) ved den officielle markinspektion må antallet af planter, der er angrebet af sortbensyge, ikke overstige 2 %

   b) i den direkte avl må antallet af ikke sortsægte planter ikke overstige 0,25 % og antallet af planter af fremmede sorter ikke overstige 0,1 %

   c) i den direkte avl må antallet af planter, der viser symptomer på alvorlige eller lette viroser, ikke overstige 4 %.

2. Certificerede læggekartofler skal opfylde følgende betingelser:

   a) ved den officielle markinspektion må antallet af planter, der er angrebet af sortbensyge, ikke overstige 4 %

   b) i den direkte avl må antallet af ikke sortsægte planter ikke overstige 0,5 %, og antallet af planter af fremmede sorter ikke overstige 0,2 %

   c) i den direkte avl må antallet af planter, der viser symptomer på alvorlige viroser, ikke overstige 10 %; der tages ikke hensyn til svag mosaiksyge, det vil sige blotte misfarvninger uden misdannelser af bladene.

3. Ved bedømmelse af afkommet af en sort, som er kronisk angrebet af virose, tages der ikke hensyn til de lette symptomer, som fremkaldes af den pågældende virus.

4. De under punkt 1, litra c), punkt 2, litra c), og punkt 3 nævnte tolerancer gælder kun for viroser, som er fremkaldt af vira, der er udbredt i Europa.

5. Fremavlsmarken skal være fri for *Heterodera rostochiensis* Woll.

6. Bestanden skal være fri for:

   a) *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.

   b) *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. et Kotth.) Skapt. et Burkh.

▼B

BILAG II

MINDSTEKRAV TIL KVALITETEN AF PARTIER AF LÆGGEKARTOFLER

A. Tolerancer for følgende urenheder, mangler og sygdomme hos læggekartofler:

1.	Forekomst af jord og fremmede stoffer	2 % af vægten
2.	Våd forrådnelse og tør forrådnelse i det omfang hvori dette ikke er frembragt af *Synchytrium endobioticum, Corynebacterium sepedonicum* eller *Pseudomonas solanacearum*	1 % af vægten
3.	Ydre mangler (for eksempel: misdannede eller beskadigede knolde)	3 % af vægten
4.	Kartoffelskurv: knolde, der er angrebet på mere end en tredjedel af overfladen	5 % af vægten
	Totaltolerance for punkterne 2 til 4	6 % af vægten

B. Læggekartofler skal være fri for *Heterodera rostochiensis, Synchytrium endobioticum, Corynebacterium sepedonicum* og *Pseudomonas solanacearum*.

▼B

BILAG III

ETIKET

A. Foreskrevne angivelser

1. »EF-normer«.
2. Godkendelsesmyndighed og medlemsstat eller deres forkortelse.
3. Producentens identifikationsnummer eller partiets referencenummer.
4. Måned og år for lukning.
5. Sort, i det mindste anført med latinske bogstaver.
6. Avlsland.
7. Kategori og eventuel klasse.
8. Størrelse.
9. Angiven nettovægt.

B. Mindste dimensioner

110 mm × 67 mm.

▼B

BILAG IV

DEL A

OPHÆVET DIREKTIV OG DETS EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER

(jf. artikel 29)

Direktiv 66/403/EØF (EFT 125 af 11.7.1966, s. 2320/66)	
Rådets direktiv 69/62/EØF (EFT L 48 af 26.2.1969, s. 7)	
Rådets direktiv 71/162/EØF (EFT L 87 af 17.4.1971, s. 24)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 72/274/EØF (EFT L 171 af 29.7.1972, s. 37)	udelukkende hvad angår henvisningerne til artikel 1 og 2 i direktiv 66/403/EØF
Rådets direktiv 72/418/EØF (EFT L 287 af 26.12.1972, s. 22)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 73/438/EØF (EFT L 356 af 27.12.1973, s. 79)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 75/444/EØF (EFT L 196 af 26.7.1975, s. 6)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 76/307/EØF (EFT L 72 af 18.3.1976, s. 16)	udelukkende artikel 1
Rådets direktiv 77/648/EØF (EFT L 261 af 14.10.1977, s. 21)	
Rådets direktiv 78/692/EØF (EFT L 236 af 26.8.1978, s. 13)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 78/816/EØF (EFT L 281 af 6.10.1978, s. 18)	
Rådets direktiv 79/967/EØF (EFT L 293 af 20.11.1979, s. 16)	udelukkende artikel 1
Rådets direktiv 80/52/EØF (EFT L 18 af 24.1.1980, s. 29)	
Rådets direktiv 81/561/EØF (EFT L 203 af 23.7.1981, s. 52)	udelukkende artikel 2
Rådets direktiv 84/218/EØF (EFT L 104 af 17.4.1985, s. 19)	
Rådets direktiv 86/215/EØF (EFT L 152 af 6.6.1986, s. 46)	
Rådets direktiv 87/374/EØF (EFT L 197 af 18.7.1987, s. 36)	
Rådets direktiv 88/332/EØF (EFT L 151 af 17.6.1988, s. 82)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 88/359/EØF (EFT L 174 af 6.7.1988, s. 51)	
Rådets direktiv 88/380/EØF (EFT L 187 af 16.7.1988, s. 31)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 89/366/EØF (EFT L 159 af 10.6.1989, s. 59)	
Rådets direktiv 90/404/EØF (EFT L 208 af 7.8.1990, s. 30)	
Rådets direktiv 90/654/EØF (EFT L 353 af 17.12.1990, s. 48)	udelukkende hvad angår henvisningerne til artikel 2 og til bilag II. I. 4 i direktiv 66/403/EØF
Kommissionens direktiv 91/127/EØF (EFT L 60 af 7.3.1991, s. 18)	
Kommissionens direktiv 92/17/EØF (EFT L 82 af 27.3.1992, s. 69)	
Kommissionens direktiv 93/3/EØF (EFT L 54 af 5.3.1993, s. 21)	
Kommissionens direktiv 93/108/EF (EFT L 319 af 21.12.1993, s. 39)	
Kommissionens beslutning 96/16/EF (EFT L 6 af 9.1.1996, s. 19)	
Rådets direktiv 96/72/EF (EFT L 304 af 27.11.1996, s. 10)	udelukkende artikel 1, punkt 4
Kommissionens beslutning 97/90/EF (EFT L 27 af 30.1.1997, s. 49)	
Kommissionens beslutning 98/111/EF (EFT L 28 af 4.2.1998, s. 42)	
Rådets direktiv 98/95/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 1)	udelukkende artikel 4
Rådets direktiv 98/96/EF (EFT L 25 af 1.2.1999, s. 27)	udelukkende artikel 4
Kommissionens beslutning 1999/49/EF (EFT L 16 af 21.1.1999, s. 30)	
Kommissionens beslutning 1999/742/EF (EFT L 297 af 18.11.1999, s. 39)	

▼B

DEL B

LISTE OVER GENNEMFØRELSESFRISTER TIL NATIONAL LOVGIVNING

(jf artikel 29)

Direktiv	Gennemførelsesdato
66/403/EØF	1. juli 1968 (artikel 13, stk. 1)
	1. juli 1969 (andre bestemmelser) ([1]) ([2]) ([3])
69/62/EØF	1. juli 1969 ([1])
71/162/EØF	1. juli 1970 (artikel 4, stk. 3)
	1. juli 1972 ([1]) (artikel 4, stk. 1)
	1. juli 1971 (andre bestemmelser)
72/274/EØF	1. juli 1972 (artikel 1)
	1. januar 1973 (artikel 2)
72/418/EØF	1. juli 1973
73/438/EØF	1. juli 1973 (artikel 4, stk. 1)
	1. januar 1974 (artikel 4, stk. 2)
75/444/EØF	1. juli 1977
76/307/EØF	1. juli 1975
77/648/EØF	1. januar 1977
78/692/EØF	1. juli 1977 (artikel 4)
	1. juli 1979 (andre bestemmelser)
78/816/EØF	1. juli 1978
79/967/EØF	1. januar 1980
80/52/EØF	1. juli 1979
81/561/EØF	
84/218/EØF	
86/215/EØF	
87/374/EØF	
88/332/EØF	
88/359/EØF	
88/380/EØF	1. juli 1990
89/366/EØF	
90/404/EØF	
90/654/EØF	
91/127/EØF	
92/17/EØF	
93/3/EØF	28. februar 1993
93/108/EF	1. december 1993
96/72/EF	1. juli 1997 ([4])
98/95/EF	1. februar 2000 (Berigtigelse EFT L 126 af 20.5.1999, s. 23)
98/96/EF	1. februar 2000

([1]) Den 1. juli 1973 for artikel 13, stk. 1, den 1. juli 1974 for bestemmelserne, der vedrører basislæggekartofler og den 1. juli 1976 for de øvrige bestemmelser for Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige.

([2]) Den 1. januar 1986 for Grækenland, den 1. marts 1986 for Spanien og den 1. januar 1991 for Portugal.

([3]) Den 1. januar 1995 for Østrig, Finland og Sverige.

Dog:

— kan Sverige indtil senest den 31. december 1996 opretholde en tolerancemargen på 40 vægtprocent for kartofler med skurv på over $^{1}/_{10}$ af overfladen for så vidt angår handel på sit område med læggekartofler, der er produceret i de områder af Sverige, hvor der har været særlige problemer med skurv

— må disse læggekartofler ikke indføres på andre medlemsstaters område. Sverige tilpasser sin lovgivning med henblik herpå, således at den efterkommer den relevante del af bilag II til direktivet på datoen for udløbet af ovennævnte periode

— anvender Sverige fra tiltrædelsesdatoen de bestemmelser i direktivet, der giver mulighed for handel på dets område med materiale, der er i overensstemmelse med direktivet.

([4]) Brugen af resterende beholdninger af etiketter, der bærer forkortelsen »EØF«, fastholdes indtil den 31. december 2001.

▼B

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 66/403/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1, første afsnit
Artikel 17	Artikel 1, andet afsnit
Artikel 1a	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, stk. 1, A, litra a)	Artikel 2, litra a), nr. i)
Artikel 2, stk. 1, A, litra b)	Artikel 2, litra b), nr. ii)
Artikel 2, stk. 1, A, litra c)	Artikel 2, litra b), nr. iii)
Artikel 2, stk. 1, A, litra d)	Artikel 2, litra b), nr. iv)
Artikel 2, stk. 1, B, litra a)	Artikel 2, litra c), nr. i)
Artikel 2, stk. 1, B, litra b)	Artikel 2, litra c), nr. ii)
Artikel 2, stk. 1, B, litra c)	Artikel 2, litra c), nr. iii)
Artikel 2, stk. 1, B, litra d)	Artikel 2, litra c), nr. iv)
Artikel 2, stk. 1, C, litra a)	Artikel 2, litra d), nr. i)
Artikel 2, stk. 1, C, litra b)	Artikel 2, litra d), nr. ii)
Artikel 2, stk. 1, C, litra c)	Artikel 2, litra d), nr. iii)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, A	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 2, B	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3a	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 4a	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 5a	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 7, stk. 4	—
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 11a	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 17
Artikel 13a	Artikel 18
Artikel 13b	Artikel 19
Artikel 14	Artikel 20
Artikel 15, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 21, stk. 2
Artikel 15, stk. 2a	Artikel 21, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 21, stk. 4
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 18	Artikel 23

▼B

Direktiv 66/403/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 19a	Artikel 24
Artikel 19	Artikel 25
Artikel 20	Artikel 26
Artikel 20a, stk. 1	Artikel 27, stk. 1
Artikel 20a, stk. 2, nr. i)	Artikel 27, stk. 2, litra a)
Artikel 20a, stk. 2, nr. ii)	Artikel 27, stk. 2, litra b)
Artikel 21	—
—	Artikel 28 ([1])
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 31
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III, del A, punkt 1	Bilag III, del A, punkt 1
Bilag III, del A, punkt 2	Bilag III, del A, punkt 2
Bilag III, del A, punkt 3	Bilag III, del A, punkt 3
Bilag III, del A, punkt 3a	Bilag III, del A, punkt 4
Bilag III, del A, punkt 4	Bilag III, del A, punkt 5
Bilag III, del A, punkt 5	Bilag III, del A, punkt 6
Bilag III, del A, punkt 6	Bilag III, del A, punkt 7
Bilag III, del A, punkt 7	Bilag III, del A, punkt 8
Bilag III, del A, punkt 8	Bilag III, del A, punkt 9
Bilag III, del B	Bilag III, del B
—	Bilag IV
—	Bilag V

([1]) 98/95/EF, artikel 9, stk. 2, og 98/96/EF, artikel 8, stk. 2.